

Betaenkning

over forslag til lov om ændring i lov om grundforbedring.

(Afgivet af udvalget den 14. februar 1957).

Udvalget har i 3 møder drøftet lovforslaget og har efter at have modtaget en deputation fra grundforbedringsudvalgenes fællesudvalg haft samråd med landbrugsministeren og finansministeren. Endvidere har udvalget indhentet en erklæring fra landbrugsministeren.

Udvalget har fundet, at forslaget ned-sættelse af den afdragsfrie periode for grundforbedringslånene til kun 1 år er for vidtgående, idet arbejdernes nyttevirkning næppe vil indtræde så hurtigt, hvorfor man har foretrukket en afdragsfri periode på 2 år. Man har på den anden side ment, at renten af statslånene bør forhøjes til 6 pct. p. a. I et samråd med finansministeren er der opnået enighed om, at der bør være adgang til at lade lånene blive indestående i tilfælde af ejerskifte, dog at der kan ske forhøjelse af renten til 6 pct. p. a. for lån, der er ydet til lavere rentefod. Ved opsigelse bør der indhentes en udtalelse fra det pågældende grundforbedringsudvalg.

Udvalget har derhos ment, at de i lovens §§ 3, stk. 2, og 11, stk. 5, fastsatte begrænsninger i adgangen til at yde henholdsvis statslån til fællesarbejder og tilskud til arbejder på en enkelt ejendom bør gøres mere tidssvarende ved forhøjelser af de pågældende maksimumsbeløb, hvilket også vil gøre administrationen smidigere og hurtigere.

Endelig har udvalget ikke fundet tilstrækkelig anledning til på ny at indsætte repræsentanter for realkreditinstitutionerne som medlemmer af grundforbedringsudvalgene.

Den foreslåede forhøjelse af tilskuddene har kunnet tiltrædes af et *flertal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget). Hele udvalget er enig i, at forhøjelsen bør gælde alle grundforbedringsarbejder, der er iværksat efter 1. januar 1957, men som endnu ikke er afsluttede i marken.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) mener, at renten for grundforbedringslånene bør følge markedsrenten for tilsvarende lån, hvorved der skabes mulighed for, at lånevirkksomheden kan overgå fra staten til de private låneinstitutter, ligesom man kan tilslutte sig, at grænsen for lånebeløbene forhøjes i forhold til den stedfundne prisstigning.

Mindretallet beklager i øvrigt, at den økonomiske politik, der var baggrund for ned-sættelsen af tilskudsprocenten i 1951, ikke er fastholdt. Da alle erkender, at landets økonomiske situation kræver besparelser, og da venstres repræsentanter i finansudvalget har givet tilsagn om at medvirke ved sparebestræbelserne, vil mindretallet ikke kunne stemme for den foreslåede forhøjelse af tilskudsprocenten.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke tiltræde, at statens tilskud ændres fra 33 $\frac{1}{3}$ pct. til 50 pct., og da det er denne ændring, som er lovforslagets vigtigste indhold, kan dette mindretal ikke medvirke til lovforslagets endelige gennemførelse.